

Trószyńskiego Zygmunta, ks.

Dzielnice: Żoliborz

Osiedla: Marymont-Potok

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1991

Opis

Zygmunt Trószyński (1886-1965) - ksiądz, działacz społeczny, żołnierz AK o ps. "Ojciec Alkazar". Przyszedł na świat w Rudzie marymonckiej, która wówczas jeszcze nie była warszawskim osiedlem. Po otrzymaniu świadectwa dojrzałości w 1907 roku wyjechał do Krakowa, gdzie został studentem matematyki Uniwersytetu Jagiellońskiego a rok później znalazł się we Fryburgu, gdzie zaprzyjaźnił się ze studiującymi tam polskimi klerykami i dość szybko przeszedł na wydział teologiczny. Po powrocie do kraju wstąpił do warszawskiego seminarium. Świecenia kapłańskie przyjął w 1913 roku i wówczas został przyjęty do nowicjatu Zgromadzenia Księża Marianów na Bielanach, gdzie w 1919 roku złożył śluby wieczyste. Początkowo znalazł się w Skrońsku, gdzie organizował miejscową parafię, w 1925 roku na dwa lata wyjechał do Stanów Zjednoczonych. Od 1927 roku znowu przebywał w Warszawie, gdzie objął probostwo kościoła pw. Matki Boskiej Królowej Polski przy ul. Gdańskiej. Oprócz pracy duszpasterskiej zajął się również organizacją przedszkoli i filii "Caritasu". Podczas okupacji hitlerowskiej aktywnie działał w akcji pomocy Żydom, od końca 1939 roku prowadził przy ul. Lipowej na Powiślu schronisko dla żołnierzy-rekonwalescentów, często też wykonywał różne pomocnicze prace w polowych szpitalach. Był kapelanem w Szkole Obrony Przeciwwgazowej Samodzielnej Grupy Operacyjnej gen. Franciszka Kleeberga a podczas Powstania Warszawskiego oddziałów II Obwodu „Żywiciel Okręgu Warszawskiego AK i w VIII Dywizji Piechoty. Ciężko ranny w trakcie walk znalazł się w Milanówku. Po wyzwoleniu stolicy powrócił do swojej parafii, gdzie uruchomił kuchnię a następnie bursę im. Stefana Grota-Roweckiego dla popowstańczych sierot. W 1949 roku został pozbawiony przez władze komunistyczne swojej funkcji, aresztowany i skazany na sześć lat więzienia pod zarzutem próby zmiany ustroju Polski. Wyrok - złagodzony przez Bolesława Bieruta do czterech lat - odbył w więzieniu we Wronkach. Po odzyskaniu wolności, chory na serce, przez cztery lata walczył w procesie sądowym o oczyszczenie z zarzutów. Zrehabilitowany, został w 1957 roku przeniesiony przez zgromadzenie do siedziby zakonu sióstr urszulanek na Marymoncie, gdzie był kapelanem. Pogarszający się stan jego zdrowia spowodował, że zamieszkał w Domu Księża Emerytów w Otwocku. Tam też zmarł. Spoczywa: Cmentarz Mariański (dziś komunalny) na Wawrzyszewie.

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 1991.01.09. Wcześniej ulica ta nazywała się Korabska.
